

[Glistrup.]

relief. Fremskridtspartiet har først rettet henvendelse til samtlige andre danske Europaparlamentarikere for at få disse diæter nedsat. Da ikke en eneste af dem ville være med, har vi henvendt os direkte til præsidenten nede i EF for at få diæterne nedsat. Resultatet var, at det forhøjede dem med 25 pct. i stedet for, og det er selvfølgelig forargeligt, men det er, fordi vi ikke har noget flertal til at klare det. Vi har både i EF og hjemme i markedsudvalget gjort vort yderste for at få begrænset disse urimeligt høje administrationsudgifter i EF, men vi har ikke noget flertal, desværre.

Formanden:

Alle ordførere har jo taletid i anden omgang; dér kan man fremkomme med de bemærkninger, man har lyst til.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørsgaard):

Bortset fra de sidste minutter har denne debat haft et roligt og nøgternt, sagligt forløb, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke for den stærke opbakning, regeringen har fået i sin markedspolitik.

Til hr. Maigaard, der stillede nogle konkrete spørgsmål, vil jeg gerne sige, at jeg kan fuldt ud bekræfte, som han bad mig om, at regeringen ønsker at holde disse tre faktorer sammen eller sammenkoble dem, og at vi vil stå fast på, at der skal ske konkrete fremskridt med hensyn til afviklingen af de monetære udligningsbeløb i form af en vedtagen tidsplan, før vi vil gå ind for at stemme for de andre reformer.

Hr. Maigaard beklagede, at man førte klassisk socialdemokratisk budgetpolitik. Jeg synes, det er en ros til os. Hvis man kan få så stor tilslutning til en politik og altså får at vide, at det er en klassisk socialdemokratisk politik, så må det da være gjort godt i EF. Herhjemme får den ikke så stor tilslutning, så vidt jeg kan se.

Jeg er helt sikker på, at hr. Kofoed ikke har ret i, at de monetære udligningsbeløb ikke er til skade for dansk landbrug. Jeg tror helt bestemt, at disse ordninger er til skade for dansk landbrug.

Nu var hr. Ole Olsen jo så elskværdig at citere, hvad jeg tidligere har skrevet om dette i en avis, og jeg vil gerne bekræfte, at man kan påvise, at dansk landbrug er blevet skadet af de monetære udligningsbeløb, først og frem-

mest ved, at de, der har revalueret, tyskerne og hollænderne, har fået en relativ fordel, der forvrider konkurrencen. Det kan også vises statistisk, som det er gjort i den artikel, at Danmark har mistet markedsandel. Det er nok muligt, at der også er andre forhold, det er jeg ikke i tvivl om, som har været medvirkende til, at Danmark har mistet markedsandel, men når tyskerne f. eks. har fået så stor en markedsandel på det engelske marked, så skyldes det i høj grad de monetære udligningsbeløb, den særlige konkurrencemæssige stilling, tysk landbrug har fået gennem de monetære ordninger.

Hr. Maigaard stillede spørgsmålet, om man kunne opgøre, hvor mange arbejdsløse der var kommet som følge af ordningen med de monetære udligningsbeløb, og hr. Albertsen spurgte, om man kunne opgøre, hvor mange der var kommet i gang, fordi vi var kommet ind i EF, eller hvor mange arbejdsløse der ville have været, hvis vi ikke var medlem af EF. Det er naturligvis ikke muligt at opgive et præcist tal som svar på disse to spørgsmål, men det er helt givet, at selve medlemskabet som sådant bl. a. på grund af landbrugsordningerne har forbedret vores valutasituation og betalingsbalance. De ville være værre, hvis vi ikke var medlemmer, og da betalingsbalancestillingen givet har betydning også for beskæftigelsen, så har det altså været en beskæftigelsesfremmende ting, at vi er blevet medlem. Men det er også rigtigt, at denne beskæftigelsesfremmende og valutaforbedrende stilling er blevet svækket af, at vi har de monetære udligningsbeløb. Hvis vi får afskaffet dem, vil vi derfor få en endnu gunstigere virkning på vores valutabalance og formodentlig derved også på vor beskæftigelse.

Hr. Maigaard spurgte, om jeg kunne give praktiske eksempler på, på hvilke områder man kunne rationalisere markedsordninger, og hvordan man kunne afskaffe eller nedbringe overskudslagre. Jeg vil gerne henvise til, at der jo ligger forslag fra Kommissionen på mejeriområdet til en omlægning af markedsordningen og markedsstrukturen, som man må karakterisere som en rationalisering. Og man bestræber sig jo, hver gang man forsøger at fastsætte afbalancerede priser, på at medvirke til at nedsætte lagerbeholdningerne. Men det er klart, at når man skal fastsætte priser, som skal være ligevægtspriser, så kan man i visse situationer få fastsat dem sådan, at der bliver mangel på visse varer, hvilket vi jo også har oplevet i EF, og der kan også ske ting, som bevirker, at der